

RAZVOJ PRIVRŽENOSTI

Privrženost je čvrsta emotivna veza između djeteta i odrasle osobe koja je stalno uz njega i koja djetetu pruža topli fizički kontakt, osjećaj zaštite, ugone i ljubavi (najčešće majke i oca).

Dijete pokazuje privrženost:

- srećom i nježnošću dok je s majkom (ocem, skrbnikom)
- strahom kad se od nje odvaja
- traženjem utjehe i sigurnosti u njenom zagrljaju u svim nepoznatim i opasnim situacijama.

Zahvaljujući **dodirima, grljenju, maženju, blagom tonu glasa, tihom pjevanju, ljuljanju** i sl., dijete se osjeća sigurno. Danas se zna da tim ponašanjima roditelji/skrbnici pomažu **zdravom razvoju djetetova mozga**, osobito onog dijela mozga koji je „sjedište“ emocija. Ako se dijete razvija u zanemarujućoj ili zlostavljajućoj okolini, ti će dijelovi mozga pretrpjeti oštećenja, što može izazvati različite teškoće u odnosima s drugim ljudima (agresivnost, povlačenje, više straha, tuge i srdžbe (npr. Joseph, 1999.)). Također, može doći i do problema pažnje i pamćenja, što može ugroziti djetetov spoznajni razvoj i školski uspjeh (Blair, 2002.).

Ako majka (ili druga, djetetu važna, osoba) **razumije djetetove potrebe i odgovara (reagira) na njih**, dijete će razviti sigurnu privrženost. Neosjetljivost za potrebe djeteta dovodi do tzv. nesigurne privrženosti. Sigurno privrženo dijete je znatiželjno, bolje spoznajno razvijeno, prilagodljivije, suradljivije s vršnjacima i s manje problema u ponašanju od djeteta koje je razvilo nesigurnu privrženost sa skrbnikom.

Privrženost je najizraženija u dobi od 6. do 15. mjeseca. U tom razdoblju dijete sve više pokazuje strah od odvajanja od majke (oca, skrbnika) jer ne može razumjeti da je odvajanje privremeno niti procijeniti koliko će trajati. Do kraja treće godine prosvjed zbog odvajanja postupno se smanjuje i većina djece s navršene tri godine može podnijeti privremenu odvojenost od skrbnika (Starc i sur., 2004.).

